

дѣтца да бѣде чловѣкъ опытенъ, кой-то да умѣе да котка и да котор-
ка дѣтца-та съ най-голѣмъ кротость. *Л. Д. 1869 р. 163. (ср. котор-*
камъ, которъ).

Котленецъ *с. м.* житель города Котла: Что ся научихъ до се-
га Котленци отъ грѣцкый языкъ. *Л. Д. 1869 р. 178. Снощи тергѡвци*
минѣхъ, Тергѡвци млѣди кѡтленци. Д. 22, 6—7.

Кѡтленъ *пр.* въ выраженіи **синь-кѡтленъ**—весь въ синякахъ:
Баре единъ факель да му запалимъ, да имъ опърли гърбоветѣ сини кот-
лени (*die ihnen den Buckel braun und blau brennen soll*). *Рш. 51.*

Которакъ *с. м. см.* котуракъ.

Котѡркамъ *м. дл. тоже что коткамъ:* За това и трѣбува доклѣ
е още малко дѣтето да имъ ся которкатъ чювствата. *Л. Д. 1872 р.*
145. (Дидаскальтъ) трѣбова да умѣе да котка и да которка дѣтцата съ
найголѣма кротость. Л. Д. 1869 р. 163.

Котѡръ *м. дл. тоже что коткамъ, которкамъ:* Хванале го из-
ново, завеле го въ градътъ и обходиле са съ него внимателно, т. е. да-
вале му добра храна и коториле го отъ сѣка една страна. *З. 149.*

Котри, Котра, Котро *мѣст.* Фѣ една гора ималу ждни многу
убави сарая утъ голу злату изградѣни, и въ тѣхъ сѣдяла ду три сѣ-
стри ламии многу гулями, котри още отъ малички са крили тамъ. *Д.*
S. р. 141. Тязи три ламии... испивали фрятъ жѣроту, утъ котро поди-
лу вода на царскио градъ ibid.

Кѡтура *с. ж.* огороженное мѣсто для свиньи (на крытомъ дво-
рѣ); собачья конура.

Котъ *са м. дл. кочусъ, окочусъ (по бом. кромъ кошекъ также*
о зайцахъ, крысахъ, мышахъ, ср. котѣло). Ц.

Кѡфа* *с. ж.* ведро, бадья для колодца: Безъ женъ кѣща, безъ кофѣ
кладенецъ. *Ч. 129. Дѣверътъ изважда кохвъ водѣ, булката испуща въ*
неж нѣколко пары и послѣ притурва съ кракъ кохвътъ да ся излѣ.
Дѣтцата обиратъ парытъ. Ч. 91. ум. Кѡфичка с. ж. ведѣрко, бадей-
ка (ср. кова).

Кофаръ *с. м. ум. Кофарче с. с. (ср. н. пр. коуфаров, то—сун-*
дукъ) всякій замокъ: Черъ караманъ на вратѣ лѣжи? Кофаръ. Ч. 119
(лат.) Това страшно чудовище носеше на главата си единъ голѣмъ
сѣнджкъ отъ стѣкло, заключенъ отъ чѣтыри страны съ чѣтыри голѣми
кофари. X. I, 16 (сик. катанецъ). Кофаръ—Копрѣзе с. мн. замокъ
на поясъ (на обоихъ концахъ пояса зубья съ отверзтіями; зубья заходятъ
другъ за друга, и въ отверзтіе сверху продѣвается шпилька) (ср. чопразе).

Кофета (*рум. cofet н. пр. кофѣта, та idem*) *с. с. множ. ч. кон-*